106. 1839.

ISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 3 September.

Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien worden op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 6 regels, is f 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct., behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelrecht van 35 ct. Brieven enz. franco.

PUBLICATIE.

MEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Het besluit van de Ed. Groot Achtbare Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, van den 16/25 Augustus jl., 1e blad no. 85;

Dat bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen, het besluit, door Zijne Majesteit, op den 16 Julij jl. genomen, houdende verbod, tegen het opdelven van beenderen of andere *dierlijke* overblijfselen, mitsgaders, het verkoopen en verbruiken, van de alzoo opgedolvene voorwerpen; als volgt:

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Grootherlog van Luxemburg, enz., enz., enz.;

Op de voordragten van de Departementen van Binnenlandsche Zaken en van Buitenlandsche Zaken, laatstelijk van 7 Junij 1839, no. 1698, no. 3, daarbij, naar aanleiding, door Gedeputeerde Staten der Provincie Groningen, door Gedeputeerde Staten der Provincie Groningen, geworpen, en aan onze goedkeuring aangebodene Provinciale verordening, tegen het opdelven van beenderen, in bedenkende, om ten deze, bij wege van maatregel van algemeen bestuur, de noodige voorziening te nemen;

Overwegende, dat het opdelven van aan de thans heerschende ziekte overleden, of ten gevolge daarvan gedood vee, en het verkoopen en verbruiken der uiterlijke bekleedsels van zoodanig vee, moet geacht worden, zeer bevorderlijk te zijn, aan de verspreiding der smetstof, en dat het een pligt van het algemeen bestuur is, om daar tegen te voorzien einde, zoo veel mogelijk, de verdere voortzetting van zoo geduchte ramp, onder den Goddelijken zegen, te beletten;

Gelet op art. 73 der Grondwet, mitsgaders op de Wet van 26 Maart 1818, (Staatsblad no. 12.)

Den RAAD VAN STATEN gehoord;

Hebben besloten en besluiten:

Het opdelven van beenderen of andere *dierlijke* overblijfselen, mitsgaders het verkoopen en verbruiken van de aldaar opgedolven voorwerpen, wordt bij deze verboden.

Alle overtreders van dit verbod, zullen, volgens Art. 13 der Wet van den 6 Maart 1818, (Staatsblad no. 12), worden gestraft.

Bij ontdekking van eenige overtreding, zal daarvan, middelijk, het vereischt proces-verbaal opgemaakt, en het overwijd, aan het openbaar Ministerie ter vervolging worden worden, en zullen, dien onverminderd, door de Plaatselijke Policie, de noodige maatregelen genomen worden, ten einde, het bereids opgegravene, met den meesten weder onder den grond worde bedolven.

Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie, belast met de uitvoering van dit Besluit, hetwelk van het van Buitenlandsche Zaken, alsmede aan den Raad van tot informatie medegedeeld, en in het Staatsblad geplaatst zal worden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 16 Julij des jaars 1839, van onze regering het zes-en-twintigste.

(*Get.*) WILLEM.

Van wege den Koning,

(*Get.*) VAN DOORN.

Gegeven den zeven-en-twintigsten Julij 1839.

De Secretaris van Staat,

(*Get.*) VAN DOORN.

Dat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden gedrukt en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is, dezen, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

Vlissingen, den 30 Augustus 1839.

Burgemeester en Wethouders voorn.,

A. VAN DER SWALME.

Ter Ordonnantie van Hun Ed. Achtb.,

S. VAN DER SWALME,

Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 28 *Augustus*. Men meldt uit Mainz, 25 Augustus: „Sinds eenige dagen wordt Mainz verontrust door eenige ziekte gevallen welke de overeenkomst hebben met de Aziatische cholera. Reeds eenigen tijd had de gewone zomer-epidemie of braakloop, het gevolg van overmatig gebruik van fruit of halfrijpe aardappelen, zich vertoond; de laatste ziekte-gevallen nemen, met alle teekenen der ware cholera, ook het snelbloedend karakter aan. Te Potsdam mogten er eenigen van die soort waargenomen en verscheidene leden van het leerbataillon binnen weinige uren overleden. Mogt de ziekte werkelijk uitbarsten, zoo is de groote herfst manoeuvres, waartoe men in de heid van Potsdam thans alle toebereidselen maakt, wel achterwege blijven, vermits de onderwijzing hoord heeft hoe gevaarlijk voor de verbreiding dezer ziekte talrijke vereenigingen en het slapen op den grond zijn.

Men meldt uit Rome den 13 Augustus. „Sedert eenigen tijd loopt hier het gerucht, dat de reitigers in de Abruzzen door een hijena verscheurd worden, welk dier te Napels uit eene menagerie ontsnapt zijn. Daar wij met zekerheid weten, dat er geen hijena's in Napels geweest is, zoo sloegen wij aan dat gerucht geen geloof. Intusschen schijnt het zeker, dat er een ander wild dier in het gebergte huist, door hetwelk vele menschen hun leven verloren hebben. Men wil eene groote drijfjagt houden, om dit vreeselijke dier te dooden.

In het dagblad van Smyrna leest men als een onbeduidend voorval, dat een Bulgaarsch stalknecht, die met de dienstmaagd van zijnen Heer in eene ongeoorloofde betrekking stond, onthoofd, en zijne medepligtige in de zée geworpen is.

Ofschoon veel hoop op het behoud van den algemeenen vrede bestaat, maken de Mogendheden echter ijverig toerustingen, om hunne waardigheid te handhaven, en Oostenrijk blijft in dit opzigt bij de overige niet achterlijk. Op nieuw is een gedeelte van de zeemagt dier Mogendheid in de haven van Venetië uitgerust, en zal zich vermoedelijk bij het Engelsch esquader in de Levant voegen.

Volgens de berigten uit Egypte, welke door Duitsche dagbladen worden medegedeeld, zou de Onderkoning drie dagen van beraad gevraagd hebben, alvorens op de eischen en mededeelingen te antwoorden, die hem van wege de groote Mogendheden gedaan zijn.

Uit Constantinopel schrijft men, dat de werkzaamheid van den Grootvizier *Chosrew*-Pacha verdubbeld was, sedert de Mogendheden beloofd hebben hem tegen *Mehemet*-Ali in het gezag te zullen handhaven. Onder anderen hield hij zich ijverig met de reorganisatie van het leger bezig, dat nog ruim dertigduizend strijdbare mannen telde.

Aan de Engelsche en Fransche Admiraals zou last gegeven zijn om, met zes branders, naar de haven van Alexandria te zeilen, ten einde aan den eisch tot teruggave van de Turksche vloot nadruk bij te zetten.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 28 *Augustus*. H. M. de Koningin heeft gisteren de zitting van het Parlement met eene aanspraak gesloten.

Het Parlement is provisioneel tot den 24 October geprorogeerd.

Toen Hare Majesteit zich naar het Parlement begaf is zij in het Park door eenige lieden uitgejouwd, waarop de Politie-beambten tusschen beide gekomen zijn, en gedreigd hebben elk, die zich verooroloofde uit te jouwen, met hunne knuppels te zullen ter neder slaan.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 29 *Augustus*. Voor eenige dagen heeft in het dorp Milles bij Aix, het volgende plaats gehad. Een kind had aldaar de gewoonte de vruchten van een naburigen tuin te rooven. De eigenaar betrapte hem, en om het hem in eens af te leeren, bond hij zijnen kleinen gevangene bij een bijenkorf en wist de bijen tegen hem aan te hitsen. Het kind werd hevig gesteken, zoodat zijn vel opzwol, en toen, na eenige uren, de buren hem wilden verlossen, vonden zij een lijk. (*Journal des Debats.*)

Uit Toulon schrijft men van den 23 Augustus, dat aldaar door den telegraaph het bevel is ontvangen, om zoo spoedig mogelijk de vier linieschepen *le Souverain*, *la Couronne*, *le Marengo* en *le Nestor*, uit te rusten en te bemannen. Men sprak van eene buitengewone ligting van voor de zeedienst opgeschrevenen in de naburige departementen, die aan dezen schepen moesten worden bemand.

Tusschen de bevelhebbers der Fransche en Engelsche vloten, die den 17 Augustus nog aan den ingang der Dardanellen lagen, moet, volgens de thans ontvangene berigten, de beste overeenstemming heerschen. De Fransche erkennen echter zelve, dat hunne linieschepen met veel ongeoefender matrozen bemand zijn, dan de Engelsche.

De Koning, de Koningin en de Prinsessen hebben van het kasteel van Eu een uitstap naar Tréport gemaakt, en zich van daar aan boord van het ter reede liggend oorlogschip *la Reine* begeven, van het welk zij een spiegelgevecht aanschouwd hebben, dat door de overige schepen gehouden werd.

(Uit bijzondere berigten.) Het Oostersche vraagstuk schijnt in zoo verre beslist te zijn, dat de oplossing daarvan voorcerst weder aan de diplomatie zal vervallen. Als men den loop den openlijk of liever der staatkundige gebeurtenissen sedert 1830 in het algemeen beschouwt, zoo moet men aannemen, dat de diplomatie in alle geschillen tusschen onderscheiden volken, zich alle mogelijke moeite gegeven heeft, den vrede in stand te houden, en ook, dat zulks haar op velerlei wijze en vaak in de bedenkelijkste omstandigheden gelukt is. België en Nederland moesten elkander, door nood gedwongen, de hand reiken, Rusland en de Noordelijke Mogendheden gaven derzelver strijdlust op, daar Oostenrijk beloofde beide partijen te bereidigen, en eindelijk schijnt de diplomatie ook geroepen te zijn, om in het Oosten den vrede te stichten. Zoo zou het schijnen als of wij den eeuwigen vrede te gemoet gingen, en *Kant's* schoone droom de verwezenlijking nabij was! Met eenige goedwilligheid en tamelijke kortzigtigheid kan men ten laatste dezen droom meêdroomen. Helaas, het schijnt echter toch altijd maar een droom te zijn. De vraagpunten zijn, bij het heldere licht bezien, slechts verschoven, niet opgelost. Het element van de tweespalt tusschen het Noorden en het Zuiden, het geschiedkundig regt, en de omwenteling, is niet minder dan vroeger, maar slechts voor het oogenblik buiten werking gesteld. Een eeuwige vrede, o welk een schoone droom! en indien de diplomatie die verwezenlijken kon, dan kon men haar de zonden harer jeugd vergeven, en zij vergiffenis vooral voor een aantal toekomstige zonden erlangen. Maar — daar loeit de storm uit het Zuiden, en Spanje toont zijne gapende wonden, de bloedige sporen zijner krijgers. En in Engeland rooken nog de huizen, waarin de losgebroken toorn van een Boven alle begrip ongelukkig volk den brandtoorts slingerde. En eerst voor een paar weken of maanden, stak het oproer, als vreeselijk uit zijne asch herrezen, het hoofd op, en verspreidde schrik in alle deelen der wereld. Waarom kon de diplomatie nu hier niet helpen, waarom kon hier de eeuwige vrede geene vruchten dragen? Het antwoord is misschien zoo moeijelijk niet te vinden, als men denkt. In Nederland en België werd, zoodra de diplomatie zich aan het werk begaf, het geschil tot eene soort van privaat-zaak gemaakt; de kamp tusschen het Noorden en het Zuiden werd spoedig en gelukkig genoeg in eene dynastische vraag over het bestaan van den jongeren of van den ouderen tak der Bourbonnen veranderd; en in het Oosten is het tegenwoordig mede slechts te doen, om den Sultan of *Mehemed*-Ali, en in de bijzaak nog om de handels- en staatkundige belangen van Engeland en Rusland. De diplomatie is de natuurlijke regtstoel voor zulke belangen. Maar helaas, haar bedoeld ten voordeele van een onverstoorden vrede wordt er niet te grooter door. Zij is magteloos, waar de inwendige volksvragen, die zoogenaamde geschillen van denkbeelden, de maatschappijkundige vragen in het spel komen, waar het om den toestand der massa's, om hare vrijheid, om haar heil of ongeluk te doen is. Haar dezwegens met verwijten te kwellen, ware wellig onbillijk; want zij wordt daartoe niet geroepen; zij vecht daartoe geene roeping, zij is de vertegenwoordigster van de staatsregtelijke twisten, de geschillen tusschen volken en volken en tusschen Vorsten en Vorsten, als de volken het oogt nog niet erlangd hebben om den nationale geschillen heft te verheffen en. Doch wie dieper in de toekomstziet, die een doordringenden blik werpt in den staat van het tegenwoordige, die gevoelt helaas spoedig genoeg, dat zelfs die vragen, welke de strijders in Spanje, de Charteristen in Engeland en de oproerigen in Parijs toelaten, nemen of van zelve hopijzen, die zijn welke het vervolg dezer lijden der volken beslissen moeten.

O were de diplomatie of elke andere scheidsregterlijke magt in staat ook deze, in het belang van den algemeenen, ongestoorden vrede te beslechten. Niet meer in krijg van Mogendheden tegen elkander, maar in de beweging, in de inwendige woeling der volken, zal voorzeerst de geschiedenis bestaan.

BELGIE.

BRUSSEL, *den* 25 *Augustus*. Den 17 dezer is een kind van 3 jaren uit het dorp Dave vermist, zonder dat men wist waar hetzelve gebleven was. Zie hier de toedragt. Vrouw *Romnée* was met haar kind in het bosch gegaan, om gras te snijden, toen er een onweder opkwam. Het was omstreeks 4 ure des middags, toen zij haar kind naar huis zond, haar zeggende, dat zij zou volgen. De kleine sloeg een verkeerden weg in, en in plaats van naar het dorp te gaan, ging zij naar het bosch van Arche. De moeder, te huis komende, zocht haar kind; doch hoe groot was haro verwondering hetzelve niet te vinden. Dadelijk werd in het bosch onderzoek gedaan, doch het kind niet gevonden; alle navorschingen waren des zondags en twee volgende dagen ook te vergeefs; en men had reeds de hoop verloren, het kind levende terug te vinden, toen, des Woensdags morgens 2 ure, de houthakkers van het gebuchi Taiffer in de verte het geschrei van een kind hoorden, hetwelk hare moeder riep. Na twintig minuten zoekens, vonden zij de kleine *Romnée* achter een struik, koud en nat op den grond liggen. Het is verwonderlijk, hoe een kind van die jaren het heeft kunnen doorstaan, 75 ure lang in de koude en regen, zonder eenig voedsel, te zijn. Men bragt de kleine eerst naar het dorp Lustin, alwaar zij werd verzorgd alvorens van hare ouders terug te geven, die haar in eenen staat terug ontvingen, welke doet hopen, dat hare gezondheid niet zal geleden hebben.

— Een berigt uit Ostende van den 28e Augustus gedagteekend, boudt in: » De Graaf *van Aerschot* en de heer van *Praet* zijn gisteren avond te Ostende aangekomen; zij moeten Hunne Majesteiten naar Eu vergezellen. De Koning en de Koningin gaan morgenochtend naar die koninklijke verblijfplaats op reis. Zij zullen aldaar blijven tot dat het Fransche koninklijke gezin te verlaat. Daarna zullen HH. MM. zich te Treport naar Brighton inschepen. Na een kort verblijf in Engeland zullen zij naar Ostende en van daar te Brussel terugkeeren."

— Onder de werklieden aan den ijzeren spoorweg nabij Namen, hebben dezer dagen eenige onlusten plaats gehad, die uit hunne vordering van een hooger loon voortsproten. Men is genoodzaakt geweest, om eenige honderden hunner weg te zenden. Uit voorzorg zijn de gendarmes uit Namen naar het dorp Flawinne gezonden, doch hunne tusschenkomst is niet noodig geweest.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, *den* 30 *Augustus*. Naar men vernoemt heeft de raadkamer van het provinciaal geregtshof van Holland, naar de openbare teregtzitting van hetzelve hof verwezen, den persoon *van Syn*, gewezen ambtenaar bij de rekenkamer der stad Leiden, beschuldigd van het ontvreemden van gelden, die hem in zijne betrekking waren toevertrouwd. Met belangstelling ziet men eerlang de behandeling dezer zaak voor het provinciaal geregtshof, te gemoet.

— Aanstaanden Maandag, den 2 September e. k., zullen te Amsterdam voorloopig de tien eerste omnibus-lijnen door die stad, gevopend worden. Zoodra slechts een genoegzaam aantal rijtuigen in gereedheid zal zijn, zullen ook de overige, alsmede correspondentie-lijnen, en de diensten aan Schouwburgen, Concertzalen, Societeiten, enz. in werking komen.

GRONINGEN, *den* 29 *Augustus*. Het gedachtenisfeest van het beleg dezer stad door den Bisschop van Munster en den Keurvorst van Keulen in 1672, is op gisteren, den 28 Augustus, den gedenkdag van het opbreken dezer belegering, hier wederom met veel luister gevierd. Uit schier alle huizen en van de schepen wapperden de nationale- en oranje vlaggen, ten teeken, dat er wederom een dag was aangebroken, aan de vreugde, van de bevolking dezer stad gewijd. Even als de geboortedag van onzen geëerbiedigden Koning, welke in deze stad, ja in ons geheel vaderland steeds met de meeste geestdrift gevierd wordt, godsdienstig gevoel vermengt in de borst van elk weldenkend vaderlander, die prijs stelt op het langdurig bezit van dien voortreffelijken Vorst, was ook deze dag gedeeltelijk gewijd aan godsdienstige herinnering van de daden en den door godsvrucht gesterkten moed onzer voorvaderen. Dat gevoel kenmerkte zich reeds vroeg in den morgen, door eene uitdeeling van spijzen aan de armen, die binnen deze stad door onderscheidene diskenïen werden bedeeld. De kommissie *ter regeling der feestvierig op dien dag* heeft teregt begrepen, dat men die klasse van ingezetenen, welke zich zoo schaars verlustigen kan, niet beter, dan op deze wijze, in de algemeene vreugde konde laten deelen, en zij een gedeelte der verzamelde gelden niet gevoegelijker tot genietgen dezer gevers konde besteden. Terwijl deze uitdeeling plaats had, hieven de kinderen der armenscholen, bij het gebouw, waar zulks geschiedde, vrolijke feestgezangen aan.

Te 10 uren verzamelde zich de bevolking der stad in de onderscheidene kerken binnen gezindheid, in welke haar de gebeurtenis herinnerd werd, welke aanleiding heeft gegeven tot dit feest, hetwelk door onze voorouders, tot op de komst der Franschen, als heilig en als een echt nationaal volksfeest werd beschouwd, en de gemoederen gestemd tot lof en dank aan Hem, die onze stad in dien tijd tegen het geweld van eenen geduchten vijand beschermde, en daardoor het Vaderland voor de overheersching van vreemden en het verlies van deszelfs vrijheid behoedde. Groningen was in dien tijd het bolwerk van Nederlands vrijheid; de rots, waarop de alles met vernieling dreigende stortvloed stuitte: zoo werd deze stad genoemd door den WelEerw. Heer *P. Boelee*, predikant van het naburige Noorddijk, die in de Martini-kerk, bij deze gelegenheid, den predikstoel had beklommen.

Het weder, hetwelk den vorigen dag allerongunstigst voor den afloop der volksfeestmaken scheen te zullen worden, en ook des morgens met regen dreigde, werd tegen den middag fraai en hoofd den ganschen dag de feestelijkheden begunstigd.

Te 12 uren werd er op de groote markt eene parade gehouden door de 2e ban schutterij en het hier aanwezige garnizoen.

Te 2 uren begonnen op het veld, langs stadsgracht, buiten de Heerepoort, de volksvermaken, bestaande in het uitvoeren van twintig soorten van gymnastische oefeningen, als, onder anderen: verschillende wedrennen, wedklimming langs slingerladder, tilinders, touwen, enz., waarin eene groote verscheidenheid plaats vond. Zes en vijftig jongelingen traden hier in het strijdperk. Zij hadden zich reeds eenige maanden bevoren in de gymnastiek geoefend; onder leiding van den verdienstelijken onderwijzer *R. G. Rykens*, die geheel belangeloos, met zijnen tweeden zoon, tijd noch moeite ontzien had, om deze jonge lieden smaak voor nuttige ligchaamsoefeningen in te boezemen, en hen bekwaam te maken, om in deze verschillende wedstrijden mede te dingen. Eene onafzienbare schare van toeschouwers, gedeeltelijk amphitheatersgewijze in het afgeperkte, rijk met vlaggen versierde land geplaatst, gedeeltelijk over de wallen en den buitensingel van de stad verspreid, gedeeltelijk in eene menigte van rijtuigen langs den weg het oog naar de kampplaats rigtende, was getuige van de verbazende krachtsinspanning, behendigheid en vaardigheid van deze wedijverende jongelingschap. Dit vermaak werd niet alleen verdeeld, doordien deze jongelieden, in het wit gekleed, in statigen optogt naar het land togen, maar ook nog door afwisselend muzijk en het zingen der volksliederen, opzettelijk voor deze dag door de Heeren *Beins* en *Hazelhoff* vervaardigd, en door het zangkoor van den onderwijzer *B. Smit*, dat ook hier weder het feest, opluisterde, gezongen. Na het eindigen van den wedstrijd, werden aan de overwinnaars, met eene treffende aanspraak van den Heer Mr. *A. L. Wichers*, de eereprijzen uitgedeeld, bestaande in een zilveren horologie en verschillende snuisterijen van onderscheidene waarde. Dit alles geschiedde voor eene tent, waarin de jongelingen, wanneer zij van de kampplaats terugkeerden, eenige verversching genoten, en welke het opschrift had: *kracht, moed, beleid, ijver, vlugheid*. De gehecle inrigting van de kampplaats en de afloop van alle deze vermaken waren zoo doelmatig en met zoo veel orde geregeld, dat de Kommissie, welke zich daarmede belast had, de algemeene goedkeuring van het publiek mogt inoogsten. Harr poging is derhalven ten volle gelukt, om namelijk van deze gelegenheid gebruik te maken tot het doen van eene proeve, om eene betere, eene meer verdeelende rigting te geven aan onze Nederlandsche volksfeesten, welke bij die der oudheid en van eenige naburige volken zoo zeer achterstaan.

Onze kundige en werkzame stadgenoot Mr. *T. P. Presling*, reeds bekend als een ijverig en bekwaam beoefenaar der oude geschiedenis en van de oudheden onzer provincie, hail, tot gelegenheid van de viering van dezen dag, een gelegenheids-tooneelstuk vervaardigd onder den titel: *de zegepraal van Groningen, of het bolwerk van Neêrlands vryheid in* 1672. Dit stuk is des avonds, door de hier bestaande liefhebberij tooneel-societeit, ten tooneele gevoerd, en heeft aan de menigte toeschouwers, die de, naar de bevolking dezer stad ruime, zaal tot stikkens toe vervulde, een getrouw tafereel van dien tijd voorgesteld.

Gedurende den avond en een groot gedeelte van den nacht zijn duizenden zwervers en andere onschadelijke vreugdevuren afgestoken, en hebben zich verschillende gezelschappen gevormd, om in onderlinge vrolijkheid en genoegen eenen dag te besluiten, welke vlering met niet minder geestdrift en vreugdebetooning heeft plaats gehad, dan onze voorouders op denzelven gewoon waren aan den dag te leggen.

VLISSINGEN, *den* 2 *September*. Tot arrondissements-ijkers van de maten en gewigten te Oostburg, in het 5e district van Zeeland, is benoemd de Heer *G. van Noppen*, onderwijzer en gezworen Landmeter alhier.

— Gisteren is alhier gearriveerd Z. K. H. Prins *Hendrik* en gevolg, aan boord van het Stoomjagt *de Leeuw*.

— Het kommando over het reserve-bataillon afdeeling Infanterie alhier in garnizoen, is opgedragen aan den Majoor *E. C. L. Gall*.

— Het Departement van de Marine is gemagtigd om aan den matroos der 2e klasse, *Berg*, te doen uitreiken de zilveren medaille, tweede groote, ingesteld ter belooning van menschlievende daden, wegens het redden van drepkeling.

— De staat der Hervormde Kerk hier te vert, naar de laatste telling, de volgende uitk

Provincien.	*Getal Zielen.*	*Getal standplaats.*	Pr
Gelderland	184.431	174	
Zuid-Holland	340,070	194	
Noord-Holland	235,753	150	
Zeeland	102,873	98	
Utrecht	76,212	66	
Vriesland	177,680	197	
Overijssel	111,633	65	
Groningen	138,251	147	
Noord-Brabant	37.207	91	
Drenthe	81,849	40	
Totaal			
zonder Limburg	1,474,696	1,322	

— De *Nederlander* van den 1 dezer, bevat een ar van wij een gedeelte hier laten volgen:

» Ten blijke dat die berigten niet op het gezag kel *individu* steunen, zal als ik hier eenige hoogo met name vermelden, die zich met reden over de van den Gouverneur-Generaal reeds hebben beklaagd klagen:

De achtenswaardige Generaal-Majoor *Cleerens*.

De in 's lands zeedienst grijs geworden en zoo eerl Kolonel *van Sabrojanoen*.

De Generaal-Majoor gewezen resident van Sourab

De Procureur-Generaal bij het hooggeregtshof *Sp*

De President van den raad van Justitie te Samar

De resident *Valk*.

De resident *van Hoe*, enz. enz. enz.

Van de behandeling aan minder in rang verheven en subalternen aangedaan, zal hier voor het oogenblik wag worden gemaakt, de schrijver dezes behoort late deze kategorie, en heeft zich niet zijne bezwaren is aan den Koning gewend; en zal nadat Zijne Majesteit hebben beschikt, door den druk aan de beoordeeling de oplasie, worden onderworpen.

Dat de Gouverneur-Generaal *de Eerens* de geschikthe zit om onze Overzeesche bezittingen te besturen zal worden gehegt.

De op Java heerschende onlevredenheid wordt aang de bekendstelling tevens, dat de handelingen van de neur-Generaal het kenmerk van zwartgalligheid en drogen en tevens worden aangetoond dat zijn bestuur inquisitorialen geest beseield is.

Voor den oogenblik zij dit voldoende voor *den He* schoon ook ik twijfel of de Gouverneur-Generaal door den Koning zal worden teruggeroepen, voor d raal zijne beurs met *een millioen guldens* zal hebben voor dat het doel, waarom Zijne Excellentie verzoch Java te gaan, zal zijn bereikt, zoo ben ik tevens v dat het openlijk bekend stellen van metderdaad bes tegen het bestuur en de handelingen van den Gou raal *de Eerens*, niet met het gevaar vergezeld gaat K. zich daarvan schijnt te vormen.

's GRAVENHAGE, den 30 Augustus 1839.

Een Vriend van de
Generaal DE K

R. L. VAN ANDRINGA DE K

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 2 *September*. Sedert den 30 *Augus* hier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Antwerpen, J. Britton, van Londen, met passagiers

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van naar Zee gezeild:

The Scho, T. Whitecombe, naar Londen, met passag goederen; *l'Addle Cherie*, L. Bouvier, naar Duinkerken, goederen.

— Gisteren is op de hoogte tusschen Westkapelle e door het slechte weder over zijde geslagen, en alda vende stak verlaten, de Hanoversche kof *Lambertus J. Meining*, komende met een lading terpentijn va en naar Antwerpen gedestineerd; zijnde de equipag Loodsboot No. 5, gered en te Vlissingen aan wal g

Advertentien.

ZES of ACHT TIMMERMANS-KNECHT hun werk verstaande, benoodigd, bij den man *P. SIMONS*, te Vlissingen. Bij extra goede BAKKERS-TROG te Koop

AFVAART-UREN
STOOMBOO
de Schel
September 1839.

Van Vlissingen.	ur. min	Van Brest
Dingsdag 3, 's morg.	9.	Dingsdag 3, 's m
Woensdag 4, »	9.30	Woensdag 4, »
Donderdag 5, »	10.30	Donderdag 5, »
Vrijdag 6, »	.	Vrijdag 6, »
Zaturdag 7, 's midd.	12.	Zaturdag 7, 's m
Zondag 8, »	12.30	Zondag 8, »
Maandag 9, »	12.30	Maandag 9, »

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWA